

Regulament general privind sănătatea și securitatea în muncă

Dispoziții generale

Art. 1 Angajatorul are obligația să asigure securitatea și sănătatea salariaților în toate aspectele legate de muncă. Aspectele care privesc securitatea și sănătatea salariaților sunt reglementate de Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, modificat și completat, Legea nr. 319/2006 – Legea securității și sănătății în muncă, cu modificările și completările ulterioare, Contractul Colectiv de Muncă și celorlalte dispozițiile legale privind sănătatea și securitatea în muncă.

Art. 2 Activitățile de prevenire și protecție desfășurate în cadrul ASE sunt următoarele:

1. identificarea pericolelor și evaluarea riscurilor pentru fiecare componentă a sistemului de muncă, respectiv executant, sarcină de muncă, mijloace de muncă/echipamente de muncă și mediul de muncă pe locuri de muncă/posturi de lucru;
2. elaborarea și actualizarea planului de prevenire și protecție;
3. elaborarea de instrucțiuni proprii pentru completarea și/sau aplicarea reglementărilor de securitate și sănătate în muncă, ținând seama de particularitățile activităților desfășurate în ASE, precum și ale locurilor de muncă/posturilor de lucru;
4. propunerea atribuțiilor și răspunderilor în domeniul securității și sănătății în muncă, ce revin lucrătorilor, corespunzător funcțiilor exercitate, care se consemnează în fișa postului, cu aprobarea angajatorului;
5. verificarea cunoașterii și aplicării de către toți salariații a măsurilor prevăzute în planul de prevenire și protecție, precum și a atribuțiilor și responsabilităților ce le revin în domeniul securității și sănătății în muncă, stabilite prin fișa postului;
6. întocmirea unui necesar de documentații cu caracter tehnic de informare și instruire a lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă;
7. elaborarea tematicii pentru toate fazele de instruire, stabilirea periodicității adecvate pentru fiecare loc de muncă, asigurarea informării și instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă și verificarea cunoașterii și aplicării de către lucrători a informațiilor primite;

8. elaborarea programului de instruire-testare la nivelul universitate;
9. asigurarea întocmirii planului de acțiune în caz de pericol grav și iminent și asigurarea ca toți salariații să fie instruiți pentru aplicarea lui;
10. evidența zonelor cu risc ridicat și specific;
11. stabilirea zonelor care necesită semnalizare de securitate și sănătate în muncă, stabilirea tipului de semnalizare necesar și amplasarea indicatoarelor pentru semnalizarea zonelor de risc;
12. evidența meseriilor și a profesiilor prevăzute de legislația specifică, pentru care este necesară autorizarea exercitării lor;
13. evidența posturilor de lucru care necesită examene medicale suplimentare;
14. evidența posturilor de lucru care, la recomandarea medicului de medicina muncii, necesită testarea aptitudinilor și/sau control psihologic periodic;
15. monitorizarea funcționării sistemelor și dispozitivelor de protecție, a aparaturii de măsură și control, precum și a instalațiilor de ventilare sau a altor instalații pentru controlul noxelor în mediul de muncă;
16. verificarea stării de funcționare a sistemelor de alarmare, avertizare, semnalizare de urgență, precum și a sistemelor de siguranță;
17. informarea angajatorului, în scris, asupra deficiențelor constatate în timpul controalelor efectuate la locul de muncă și propunerea de măsuri de prevenire și protecție;
18. evidența echipamentelor de muncă și urmărirea ca verificările periodice și, dacă este cazul, încercările periodice ale echipamentelor de muncă să fie efectuate de persoane competente, conform prevederilor legale privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea în muncă de către lucrători a echipamentelor de muncă;
19. identificarea echipamentelor individuale de protecție necesare pentru posturile de lucru din întreprindere și întocmirea necesarului de dotare a lucrătorilor cu echipament individual de protecție, conform prevederilor legale privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă;
20. urmărirea întreținerii, manipulării și depozitării adecvate a echipamentelor individuale de protecție și a înlocuirii lor la termenele stabilite, conform prevederilor legale;
21. participarea la cercetarea evenimentelor incidentelor de muncă;

22. întocmirea evidențelor conform competențelor legale;
23. elaborarea rapoartelor privind accidentele de muncă suferite de salariații unității, în conformitate cu prevederile Legii nr. 319/2006;
24. urmărirea realizării măsurilor dispuse de către inspectorii de muncă, cu prilejul vizitelor de control și al cercetării evenimentelor;
25. colaborarea cu salariații și/sau reprezentanții lucrătorilor, serviciile externe de prevenire și protecție, medicul de medicina muncii, în vederea coordonării măsurilor de prevenire și protecție;
26. colaborarea cu salariații desemnați/serviciile interne/serviciile externe ai/ale altor angajatori, în situația în care mai mulți angajatori își desfășoară activitatea în același loc de muncă;
27. urmărirea actualizării planului de avertizare, a planului de protecție și prevenire și a planului de evacuare;
28. propunerea de sancțiuni și stimulente pentru lucrători, pe criteriul îndeplinirii atribuțiilor în domeniul securității și sănătății în muncă;
29. propunerea de clauze privind securitatea și sănătatea în muncă, la încheierea contractelor de prestări de servicii cu alți angajatori, inclusiv la cele încheiate cu angajatori străini;
30. întocmirea unui necesar de mijloace materiale pentru desfășurarea acestor activități.

Comitetul de securitate și sănătate în muncă

Art. 3 La nivelul Academiei de Studii Economice din București responsabilitatea desfășurării activităților privind sănătatea și securitatea în muncă o are comitetul de securitate și sănătate în muncă, ce se va constitui și funcționa pe baza unui regulament propriu.

Art. 4 Comitetul de securitate și sănătate în muncă este constituit din reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor, pe de o parte, și angajator sau reprezentantul său legal și/sau reprezentanții săi în număr egal cu cel al reprezentanților lucrătorilor și medicul de medicina muncii, pe de altă parte. Lucrătorul desemnat sau reprezentantul serviciului intern de prevenire și protecție este secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă. Persoanele

desemnate să facă parte din Comitetul de securitate și sănătate în muncă, vor fi nominalizate prin decizie a Rectorului, la propunerea părților.

Art. 5 Reprezentanții lucrătorilor în comitetul de securitate și sănătate în muncă vor fi aleși pe o perioadă de 2 ani.

Art. 6 În cazul în care unul sau mai mulți reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor se retrag din comitetul de securitate și sănătate în muncă, aceștia vor fi înlocuiți imediat prin alți reprezentanți aleși.

Art. 7 Reprezentanții lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă vor fi desemnați de către lucrători, dintre reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor, iar numărul acestora va fi de 5, conform dispozițiilor legale.

Art. 8 Angajatorul are obligația să acorde fiecărui reprezentant al lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă timpul necesar exercitării atribuțiilor specifice.

Art. 9 Timpul alocat acestei activități va fi considerat timp de muncă și va fi de cel puțin 20 ore pe săptămână.

Art. 10 Instruirea necesară exercitării rolului de membru în comitetul de securitate și sănătate în muncă trebuie să se realizeze în timpul programului de lucru și pe cheltuielile unității.

Art. 11 Angajatorul sau reprezentantul său legal este președintele comitetului de securitate și sănătate în muncă.

Art. 12 Membrii comitetului de securitate și sănătate în muncă se nominalizează prin decizie scrisă a președintelui acestuia, iar componența comitetului va fi adusă la cunoștință tuturor lucrătorilor.

Art. 13 La întrunirile comitetului de securitate și sănătate în muncă vor fi convocați să participe salariații desemnați, reprezentanții Serviciului Administrativ, Paza, PSI, Sănătatea și Securitatea muncii și, în cazul în care angajatorul a contractat unul sau mai multe servicii externe de prevenire și protecție, reprezentanții acestora.

Art. 14 Angajatorul are obligația să asigure întrunirea comitetului de securitate și sănătate în muncă cel puțin o dată pe trimestru și ori de câte ori este necesar.

Art. 15 Comitetul de securitate și sănătate în muncă este legal întrunit dacă sunt prezenți cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor săi.

Art. 16 Comitetul de securitate și sănătate în muncă convine cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor prezenți.

Art. 17 La fiecare întrunire secretarul comitetului de sănătate și securitate în muncă încheie un proces-verbal care va fi semnat de către toți membrii prezenți ai comitetului.

Art. 18 Secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă va afișa la loc vizibil copii ale procesului-verbal încheiat.

Art. 19 Secretarul comisiei de securitate și sănătate în muncă transmite inspectoratului teritorial de muncă, în termen de 10 zile de la data întrunirii, o copie a procesului-verbal încheiat.

Art. 20 Atribuțiile comitetului de securitate și sănătate în muncă are cel puțin următoarele atribuții:

- a) analizează și face propuneri privind politica de securitate și sănătate în muncă și planul de prevenire și protecție, conform regulamentului intern sau regulamentului de organizare și funcționare;
- b) urmărește realizarea planului de prevenire și protecție, inclusiv alocarea mijloacelor necesare realizării prevederilor lui și eficiența acestora din punct de vedere al îmbunătățirii condițiilor de muncă;
- c) analizează introducerea de noi tehnologii, alegerea echipamentelor, luând în considerare consecințele asupra securității și sănătății, lucrătorilor și face propuneri în situația constatării anumitor deficiențe;
- d) analizează alegerea, cumpărarea, întreținerea și utilizarea echipamentelor de muncă, a echipamentelor de protecție colectivă și individuală;
- e) analizează modul de îndeplinire a atribuțiilor ce revin serviciului extern de prevenire și protecție, precum și menținerea sau, dacă este cazul, înlocuirea acestuia;
- f) propune măsuri de amenajare a locurilor de muncă, ținând seama de prezența grupurilor sensibile la riscuri specifice;
- g) analizează cererile formulate de lucrători, privind condițiile de muncă și modul în care își îndeplinesc atribuțiile persoanele desemnate;
- h) urmărește modul în care se aplică și se respectă reglementările legale privind securitatea și sănătatea în muncă, măsurile dispuse de inspectorul de muncă și inspectorii sanitari;
- i) analizează propunerile lucrătorilor privind prevenirea accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor profesionale, precum și pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și propune introducerea acestora în planul de prevenire și protecție;

- j) analizează cauzele producerii accidentelor de muncă, îmbolnăvirilor profesionale și evenimentelor produse și poate propune măsuri tehnice în completarea măsurilor dispuse în urma cercetării;
- k) efectuează verificări proprii privind aplicarea instrucțiunilor proprii și a celor de lucru și face un raport scris privind constatările făcute;
- l) dezbate raportul scris, prezentat comitetului de securitate și sănătate în muncă de către persoana desemnată de conducătorul unității cel puțin o dată pe an, cu privire la situația securității și sănătății în muncă, la acțiunile care au fost întreprinse și la eficiența acestora în anul încheiat, precum și propunerile pentru planul de prevenire și protecție ce se va realiza în anul următor.

Art. 21 Angajatorul trebuie să asigure mijloacele adecvate și timpul necesar pentru ca salariații desemnați să poată desfășura activitățile de prevenire și protecție conform fișei postului.

Art. 22 La adoptarea și punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru protejarea securității și sănătății salariaților se va ține seama de următoarele principii generale de prevenire:

- a) evitarea riscurilor;
- b) evaluarea riscurilor care nu pot fi evitate;
- c) combaterea riscurilor la sursă;
- d) adaptarea muncii la om, în special în ceea ce privește proiectarea locurilor de muncă și alegerea echipamentelor și metodelor de muncă și de producție, în vederea atenuării, cu precădere, a muncii monotone și a muncii repetitive, precum și a reducerii efectelor acestora asupra sănătății;
- e) luarea în considerare a evoluției tehnicii;
- f) înlocuirea a ceea ce este periculos cu ceea ce nu este periculos sau cu ceea ce este mai puțin periculos;
- g) planificarea prevenirii accidentelor de muncă;
- h) adoptarea măsurilor de protecție colectivă, cu prioritate față de măsurile de protecție individuală;
- i) aducerea la cunoștința salariaților a instrucțiunilor specifice.

Obligațiile părților

Art. 23 Angajatorul are următoarele obligații pentru punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru protejarea securității și sănătății salariaților:

- a) să evalueze riscurile pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, inclusiv la alegerea echipamentelor de muncă, a substanțelor sau preparatelor chimice utilizate și la amenajarea locurilor de muncă;
- b) să asigure îmbunătățirea nivelului securității și al protecției sănătății lucrătorilor, ulterior evaluării prevăzute la lit. a) și, dacă este necesar, să asigure măsurile de prevenire, precum și metodele de lucru și de producție aplicate, astfel încât ele să fie integrate în ansamblul activităților întreprinderii și/sau unității respective și la toate nivelurile ierarhice;
- c) să ia în considerare capacitățile lucrătorului în ceea ce privește securitatea și sănătatea în muncă, atunci când îi încredințează sarcini;
- d) să se asigure ca planificarea și introducerea de noi tehnologii să facă obiectul consultărilor cu salariații și/sau reprezentanții acestora în ceea ce privește consecințele asupra securității și sănătății lucrătorilor, determinate de alegerea echipamentelor, de condițiile și mediul de muncă;
- e) să ia măsurile corespunzătoare pentru ca, în zonele cu risc ridicat și specific, accesul să fie permis numai lucrătorilor care au primit și și-au însușit instrucțiunile adecvate;
- f) răspunde de organizarea activității de asigurarea sănătății și securității în muncă și prevede în regulamentul intern, în mod obligatoriu reguli privind securitatea și sănătatea în muncă;
- g) în elaborarea măsurilor de securitate și sănătate în muncă, angajatorul se consultă cu sindicatul sau, după caz, cu reprezentanții salariaților, precum și cu comitetul de securitate și sănătate în muncă;
- h) asigură toți salariații pentru risc de accidente de muncă și boli profesionale, în condițiile legii;
- i) organizează instruirea angajaților săi în domeniul securității și sănătății în muncă;
- j) organizează locurile de muncă, astfel încât acestea să garanteze securitatea și sănătatea salariaților,
- k) organizează controlul permanent al stării materialelor, utilajelor și substanțelor folosite în procesul muncii, în scopul asigurării sănătății și securității salariaților;

- l) răspunde pentru asigurarea condițiilor de acordare a primului ajutor în caz de accidente de muncă, pentru crearea condițiilor de preîntâmpinare a incendiilor, precum și pentru evacuarea salariaților în situații speciale și în caz de pericol iminent.
- m) angajatorul are obligația să ia toate măsurile necesare pentru protejarea vieții și sănătății salariaților în toate aspectele legate de muncă.

Art. 24 Salariații au următoarele obligații:

- a) să utilizeze corect mașinile, aparatura, uneltele, substanțele periculoase, echipamentele de transport și alte mijloace de producție;
- b) să utilizeze corect echipamentul individual de protecție acordat și, după utilizare, să îl înapoieze sau să îl pună la locul destinat pentru păstrare;
- c) să nu procedeze la scoaterea din funcțiune, la modificarea, schimbarea sau înlăturarea arbitrară a dispozitivelor de securitate proprii, în special ale mașinilor, aparaturii, uneltelor, instalațiilor tehnice și clădirilor și să utilizeze corect aceste dispozitive;
- d) să comunice imediat angajatorului și/sau lucrătorilor desemnați orice situație de muncă despre care au motive întemeiate să o considere un pericol pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, precum și orice deficiență a sistemelor de protecție;
- e) să aducă la cunoștință conducătorului locului de muncă și/sau angajatorului, în cel mai scurt timp posibil, accidentele suferite de propria persoană;
- f) să coopereze cu angajatorul și/sau cu salariații desemnați, atât timp cât este necesar, pentru a face posibilă realizarea oricăror măsuri sau cerințe dispuse de către inspectorii de muncă și inspectorii sanitari, pentru protecția sănătății și securității lucrătorilor;
- g) să coopereze, atât timp cât este necesar, cu angajatorul și/sau cu salariații desemnați, pentru a permite angajatorului să se asigure că mediul de muncă și condițiile de lucru sunt sigure și fără riscuri pentru securitate și sănătate, în domeniul său de activitate;
- h) să își însușească și să respecte prevederile legislației din domeniul securității și sănătății în muncă și măsurile de aplicare a acestora;
- i) să dea relațiile solicitate de către inspectorii de muncă și inspectorii sanitari;
- j) să-și însușească și să respecte normele și instrucțiunile de protecție specifice locului său de muncă;

- k) să comunice superiorului său ierarhic orice deficiențe tehnice constatate sau existența altor situații care pot constitui un pericol de accidentare;
- l) să anunțe superiorul ierarhic și/sau responsabilul cu protecția muncii, accidentele de muncă suferite de salariații ASE sau de propria persoană, în cel mai scurt timp posibil de la momentul luării la cunoștință despre acestea;
- m) să participe la instructajele organizate de ASE în domeniul securității și sănătății în muncă;
- n) să se prezinte la controlul medical periodic sau dispus de angajator, în perioada sau la data programată, conform art. 234 alin (1) din Legea nr. 1/2011 a Educației Naționale, fișei postului, și art. 11 alin (6) din Regulamentul intern al ASE, nerespectarea acestei obligații constituind abatere disciplinară.

Art. 25 Fiecare lucrător trebuie să își desfășoare activitatea, în conformitate cu pregătirea și instruirea sa, precum și cu instrucțiunile primite din partea angajatorului, astfel încât să nu expună la pericol de accidentare sau îmbolnăvire profesională atât propria persoană, cât și alte persoane care pot fi afectate de acțiunile sau omisiunile sale în timpul procesului de muncă.

Instruirea salariaților în domeniul sănătății și securității în muncă

Art. 26 Instruirea în domeniul securității și sănătății în muncă are ca scop însușirea cunoștințelor și formarea deprinderilor de securitate și sănătate în muncă.

Art. 27 Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă la nivelul întreprinderii și/sau al unității se efectuează în timpul programului de lucru. Perioada în care se desfășoară instruirea este considerată timp de muncă.

Art. 28 Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă cuprinde 3 faze:

- a) instruirea introductiv-generală;
- b) instruirea la locul de muncă;
- c) instruirea periodică.

Art. 29 Fiecare angajator are obligația să asigure baza materială corespunzătoare unei instruiți adecvate. Angajatorul trebuie să dispună de un program de instruire - testare, pe meserii sau activități.

Art. 30 Rezultatul instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă se consemnează în mod obligatoriu în fișa de instruire individuală, cu indicarea materialului predat, a duratei și datei instruirii.

Completarea fișei de instruire individuală se va face cu pix cu pastă sau cu stilou, imediat după verificarea instruirii.

După efectuarea instruirii, fișa de instruire individuală se semnează de către lucrătorul instruit și de către persoanele care au efectuat și au verificat instruirea.

Fișa de instruire individuală va fi păstrată de către conducătorul locului de muncă și va fi însoțită de o copie a fișei de aptitudini, completată de către medicul de medicina muncii în urma examenului medical la angajare.

Art. 31 Instruirea prevăzută se consemnează în fișa de instruire colectivă.

Pentru persoanele care desfășoară activități pe baza de contract de prestări servicii în folosul A.S.E., persoanele din A.S.E. care desfășoară activități în alte locuri de muncă decât cele pentru care au fost instruiți, voluntari studenți / vizitatori aflați în clădirile instituției pentru desfășurarea unor activități cu aprobarea conducerii, sau la modificarea condițiilor de muncă, A.S.E. va asigura instruirea lucrătorilor și înregistrarea acestei instruirii în Fișa de instruire colectivă, care se întocmește în două exemplare, din care un exemplar se va păstra de către angajator/lucrătorul desemnat - care a efectuat instruirea, iar un exemplar se va păstra la angajatorul lucrătorilor instruiți sau, în cazul vizitatorilor, de către conducătorul grupului/ organizatorul activității.

Reprezentanții autorităților competente în ceea ce privește controlul aplicării legislației referitoare la securitate și sănătate în muncă vor fi însoțiți de către un reprezentant desemnat de către angajator, fără a se întocmi fișă de instructaj.

Art. 32. Instruirea introductiv-generală se face:

- a) la angajarea lucrătorilor;
- b) lucrătorilor detașați de la o unitate la alta;
- c) lucrătorilor delegați de la o unitate la alta;
- d) lucrătorului pus la dispoziție de către un agent de muncă temporar.

Art. 33 Scopul instruirii introductiv-generale este de a informa lucrătorul cu privire la activitățile specifice unității respective, riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și cu privire la măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul unității, la modul general.

Art 34 Instruirea introductiv-generală se face de către:

- a) angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă;
sau
- b) lucrătorul desemnat; sau
- c) un lucrător al serviciului intern de prevenire și protecție; sau
- d) serviciul extern de prevenire și protecție.

Art. 35. Instruirea introductiv-generală se face individual sau în grupuri de cel mult 20 de persoane.

Art. 36 Durata instruirii introductiv-generale depinde de specificul activității și de riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și de măsurile și activitățile de prevenire și protecție aplicabile la nivelul întreprinderii și/sau al unității, în general. Angajatorul stabilește prin instrucțiuni proprii durata instruirii introductiv-generale; aceasta va fi de maxim 8 ore dar nu mai puțin de 2 ore, potrivit reglementărilor în vigoare.

Art. 37. În cadrul instruirii introductiv-generale se vor expune, în principal, următoarele probleme:

- a) legislația de securitate și sănătate în muncă aplicabilă;
- b) consecințele posibile ale necunoașterii și nerespectării legislației de securitate și sănătate în muncă;
- c) riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională specifice unității;
- d) măsurile, la nivelul întreprinderii și/sau unității, privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor.

Conținutul instruirii introductiv-generale trebuie să fie în conformitate cu tematica aprobată de către angajator.

Art. 38. Instruirea introductiv-generală se va finaliza cu verificarea însușirii cunoștințelor pe bază de teste.

Rezultatul verificării va fi consemnat în fișa de instruire.

Salariații nu vor putea fi angajați dacă nu și-au însușit cunoștințele prezentate în instruirea introductiv-generală.

Art. 39. Instruirea la locul de muncă se face după instruirea introductiv-generală și are ca scop prezentarea riscurilor pentru securitate și sănătate în muncă, precum și a măsurilor și activităților de prevenire și protecție la nivelul fiecărui loc de muncă, post de lucru și/sau fiecărei funcții exercitate.

Instruirea la locul de muncă se face tuturor lucrătorilor, inclusiv la schimbarea locului de muncă în cadrul întreprinderii și/sau al unității.

Art. 40. Instruirea la locul de muncă se face de către conducătorul direct al locului de muncă, în grupe de maximum 20 de persoane.

Fișa de instruire se păstrează de către conducătorul locului de muncă.

Art. 41. Durata instruirii la locul de muncă depinde de riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și de măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul fiecărui loc de muncă, post de lucru și/sau fiecărei funcții exercitate.

Durata instruirii la locul de muncă va fi de maxim 8 ore dar nu mai puțin de 2 ore, potrivit reglementărilor în vigoare și se stabilește prin instrucțiuni proprii de către conducătorul locului de muncă respectiv, împreună cu:

- a) angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă; sau
- b) lucrătorul desemnat; sau
- c) un lucrător al serviciului intern de prevenire și protecție; sau
- d) serviciul extern de prevenire și protecție.

Art. 42. Instruirea la locul de muncă se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către serviciul intern de prevenire și protecție, care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

Instruirea la locul de muncă va cuprinde:

- a) informații privind riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională specifice locului de muncă și/sau postului de lucru;
- b) prevederile instrucțiunilor proprii elaborate pentru locul de muncă și/sau postul de lucru;
- c) măsuri la nivelul locului de muncă și/sau postului de lucru privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor;
- d) prevederi ale reglementărilor de securitate și sănătate în muncă privind activități specifice ale locului de muncă și/sau postului de lucru;
- e) instruirea la locul de muncă va include în mod obligatoriu demonstrații practice privind activitatea pe care persoana respectivă o va desfășura și exerciții practice privind utilizarea echipamentului individual de protecție, a mijloacelor de alarmare, intervenție, evacuare și de prim ajutor.

Art. 43. Începerea efectivă a activității la postul de lucru de către lucrătorul instruit se face numai după verificarea cunoștințelor de către șeful ierarhic superior celui care a făcut instruirea și se consemnează în fișa de instruire individuală.

Art. 44. Instruirea periodică se face tuturor lucrătorilor și are drept scop reîmprospătarea și actualizarea cunoștințelor în domeniul securității și sănătății în muncă.

Art. 45 Instruirea periodică se efectuează de către conducătorul locului de muncă.

Intervalul dintre două instruirii periodice va fi stabilit prin instrucțiuni proprii, în funcție de condițiile locului de muncă și/sau postului de lucru, și nu va fi mai mare de 6 luni.

Pentru personalul tehnico-administrativ intervalul dintre două instruirii periodice va fi de cel mult 12 luni.

Verificarea instruirii periodice se face de către șeful ierarhic al celui care efectuează instruirea și prin sondaj de către serviciul intern de prevenire și protecție, care vor semna fișele de instruire ale lucrătorilor, confirmând astfel că instruirea a fost făcută corespunzător.

Instruirea periodică se va completa în mod obligatoriu și cu demonstrații practice.

Art. 46 Instruirea periodică se va efectua pe baza tematicilor întocmite de serviciul intern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

Art. 47 Instruirea periodică se face suplimentar celei programate în următoarele cazuri:

- a) când un lucrător a lipsit peste 30 de zile lucrătoare;
- b) când au apărut modificări ale prevederilor legale de securitate și sănătate în muncă privind activități specifice ale locului de muncă și/sau postului de lucru, sau ale instrucțiunilor proprii, inclusiv datorită evoluției riscurilor sau apariției de noi riscuri în unitate;
- c) la reluarea activității după accident de muncă;
- d) la executarea unor lucrări speciale;
- e) la introducerea unui echipament de muncă sau a unor modificări ale echipamentului existent;
- f) la modificarea tehnologiilor existente sau a procedurilor de lucru;
- g) la introducerea oricărei noi tehnologii sau a unor proceduri de lucru.

Art. 48 Durata instruirii periodice nu va fi mai mică de 2 ore, potrivit reglementarilor în vigoare și se stabilește în instrucțiunile proprii, de către conducătorul locului de muncă respectiv, împreună cu un lucrător al serviciului intern de protecție și prevenire.

Art. 49 Instruirea periodică se va efectua pe baza tematicilor întocmite de serviciul intern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

Art. 50 Anexele A și B fac parte integrantă din prezentul regulament.

Prezentul Regulament a fost aprobat de Senatul Academiei de Studii Economice din București în ședința din 16 decembrie 2020.

Președinte Senat,
Prof. univ. dr. Dumitru MIRON

Rector,
Prof. univ. dr. Nicolae ISTUDOR

ANEXA A la Regulament general privind sănătatea și securitatea în muncă

Instrucțiuni proprii de funcționare a activității de securitate și sănătate în muncă în cadrul Academiei de Studii Economice din București

Prevederi generale

Obiect

Prezentele instrucțiuni cuprind prevederi specifice de securitatea și sănătatea muncii pentru prevenirea accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor profesionale în activitățile desfășurate de lucrători, în raport cu riscurile de accidentare sau îmbolnăvire profesională identificate (evaluate).

Scop

Scopul acestor instrucțiuni este de a reglementa organizarea și desfășurarea activităților, în condiții de securitate și sănătate în muncă, de a elimina sau diminua pericolele de accidentare sau îmbolnăvire profesională existente.

Prin aplicarea și respectarea prevederilor acestor instrucțiuni se urmărește formarea unor deprinderi și a unui comportament adecvat realizării în siguranță a sarcinilor de muncă.

Domeniu de aplicare

Aceste instrucțiuni se aplică tuturor lucrătorilor din cadrul Academiei de Studii Economice din București, în conformitate cu factorii de risc datorati procesului de muncă (salariat, sarcină de muncă, mediu de muncă și mijloace de producție).

Revizuire

Instrucțiunile se revizuiesc periodic și se modifică de câte ori este necesar, ca urmare a modificărilor de natură legislativă, datorate progresului tehnologic (înlocuirea cu echipamente de muncă mai performante) și a modificării factorilor de risc proprii executantului, sarcinii de muncă, mediului de muncă și mijloacelor de producție.

Referințe legislative de elaborare a prezentei instrucțiuni

Prezentele instrucțiuni au fost întocmite în conformitate cu următoarele prevederi în vigoare:

a) Legea securității și sănătății în muncă nr.319/2006;

- b) Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1425/2006, modificată și completată;
- c) H.G. nr. 1028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare;
- d) H.G. nr. 1146/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea în muncă de către lucrători a echipamentelor de muncă;
- e) H.G. nr. 1091/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru locul de muncă;
- f) H.G. nr. 1051/2006, privind cerințele minime de securitate pentru manipularea manuală a maselor care prezintă riscuri pentru lucrători, în special de afecțiuni dorsolombare;
- g) H.G. nr. 1048/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă.

Componentele sistemului de muncă

Lucrător

Lucrătorul este o persoană angajată de către un angajator, potrivit legii, inclusiv studenți, elevi în perioada efectuării stagiului de practică, precum și ucenici și alți participanți la procesul de muncă.

Personalul este încadrat pentru prestarea activităților înscrise în profilul de activitate al institutiei în conformitate cu prevederile Legii 53/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Toți lucrătorii care desfășoară activități în cadrul societății sunt obligați să utilizeze numai echipamentele tehnice din dotarea acesteia, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și hotărârile interne emise.

Toți lucrătorii institutiei care conduc autovehicule personale ale acesteia sunt obligați să le utilizeze în conformitate cu prevederile prescripțiilor tehnice de exploatare (instrucțiuni de utilizare), legislația rutieră în vigoare și prezentele instrucțiuni.

Conducerea autovehiculelor este permisă conducătorilor auto numai în condițiile prevăzute de Regulamentul privind circulația pe drumurile publice și instrucțiunile și dispozițiile în vigoare emise de Ministerul Transporturilor.

Sarcina de muncă

Sarcina de muncă reprezintă totalitatea acțiunilor ce trebuie efectuate de lucrător prin intermediul mijloacelor de producție pentru a realiza scopul sistemului de muncă.

Activitatea desfășurată de lucrătorii include următoarele operații:

- a) realizarea atribuțiilor de serviciu corespunzătoare funcției și postului ocupat în organigramă;
- b) deplasarea cu mijloace de transport proprietate personală ale instituției sau alte forme de deținere și/sau publice pentru realizarea sarcinilor de serviciu.

Mijloacele de producție

Mijloacele de producție reprezintă totalitatea mijloacelor de muncă (clădiri, instalații, mașini, unelte, mijloace de transport, etc.) și a obiectelor munci (materii prime, produse intermediare, etc.) utilizate în procesul de muncă.

Pentru realizarea sarcinilor de muncă, lucrătorii utilizează următoarele mijloace de muncă:

- a) dotări ale birourilor cu mobilier de birou și echipamente tehnice adecvate activităților (după caz, calculatoare cu accesoriile aferente, copiatoare, aparate pentru telecomunicații);
- b) materialele de lucru utilizate – produse de birou, papetarie, etc. – specifice activităților de birou;
- c) echipamente electrocasnice;
- d) autovehicule aflate în proprietatea instituției/personală sau alte forme de deținere, puse la dispoziția lucrătorilor pentru realizarea sarcinii de muncă;
- e) dotări ale autovehiculelor instituției/personale și echipamente tehnice adecvate activităților (cric, manivelă, trusă medicală, triunghiuri reflectorizante, scule aferente).

Mediul de muncă

Mediul de muncă reprezintă totalitatea condițiilor fizice, chimice, biologice și psiho-sociale în care lucrătorul își desfășoară activitatea.

Mediul de muncă este propice desfășurării activității în deplină securitate și se compune din:

- a) spații de lucru amenajate și compartimentate în birouri, dotate în funcție de destinație și lucrări aferente activităților prestate;
- b) utilitățile comune clădirii (energia electrică, încălzire, gaze naturale, apă și canalizare, grupuri sanitare, sisteme de climatizare, etc.);
- c) activitatea se desfășoară în interior și exterior;
- d) deplasarea în exterior se face cu diferite mijloace de transport, pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu (mașinile instituției, personale sau alte mijloace de transport);
- e) iluminatul este mixt (natural și artificial) și se încadrează în limitele normale prevăzute de legislația în vigoare.

Obligațiile conducătorului locului de muncă

Constituie responsabilitatea directă a șefului locului de muncă:

- Orice dispoziție privind realizarea unei sarcini de muncă prin care nu este asigurată securitatea și sănătatea lucrătorului în timpul muncii conform legislației;
- Orice activitate referitoare la echipamentul de muncă, cum ar fi pornirea sau oprirea echipamentului, folosirea lui, se va face conform Hotărârii de Guvern nr. 1146/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea în muncă de către lucrători a echipamentelor de muncă.

Conducătorului locului de muncă i se stabilesc următoarele atribuții în domeniul securității și sănătății în muncă:

- a) Să cunoască prevederile legislației și a instrucțiunilor specifice în vigoare care reglementează activitatea de prevenire și protecție în domeniul securității și sănătății în muncă, pentru a fi în măsură să propună măsurile necesare pentru evitarea oricăror accidente sau îmbolnăviri profesionale la locurile (locul) de muncă din zona lui de responsabilitate.
- b) Să identifice pericolele și riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională, ori de câte ori este necesar, de la locurile (locul) de muncă și să informeze în scris, conducerea societății, pentru a se lua măsurile optime și legale pentru prevenirea acestora.
- c) Să informeze lucrătorii cu privire la:
 - riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile de prevenire și protecție de la locul (locurile) de muncă din zona lui de responsabilitate;
 - măsurile prevăzute în planul de prevenire și protecție, specifice locului de muncă;
 - atribuțiile și responsabilitățile ce le revin în domeniul securității și sănătății în muncă, stabilite;
 - toate precizările și informările transmise de către lucrătorul desemnat;
 - obligativitatea prezentării la controlul medical periodic sau dispus de angajator.
- d) Să monitorizeze funcționarea echipamentelor de muncă, în zona sa de responsabilitate, iar în cazul defectării sau deteriorării acestora să propună în scris, conducerii ASE, repararea sau înlocuirea acestora, după caz; atenționează conducerea ASE în vederea respectării termenelor de verificare periodică a acestora, așa cum sunt înscrise în fișele tehnice sau instrucțiunile de utilizare; interzice lucrătorilor să utilizeze echipamente de muncă defecte; nu va permite remedierea defecțiunilor decât lucrătorilor care au calificarea, abilitarea sau autorizarea corespunzătoare.

e) Să colaboreze permanent cu lucrătorul desemnat pentru realizarea măsurilor cuprinse în planul de prevenire și protecție, din zona sa de responsabilitate.

f) Să prezinte documentele pe linie de securitate și sănătate în muncă și să dea relații cu privire la solicitările inspectorilor din cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă al Municipiului București și Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, pe timpul controlului acestora sau pe timpul cercetării unui eveniment.

g) Răspunde de respectarea de către lucrători a instrucțiunilor proprii specifice locului de muncă și a tuturor dispozițiilor legate de securitatea și sănătatea în muncă, transmise de conducerea instituției, prin lucrătorul desemnat.

h) Să informeze lucrătorii cu privire la următoarele aspecte legate de producerea unui accident de muncă, astfel:

- primul ajutor se acordă numai de persoanele care sunt în măsură să facă acest lucru sau echipa de prim ajutor;
- se poate anunța Ambulanța (telefon - 112) sau unitatea medicală care asigură controlul medical lucrătorilor, în cazul când este prevăzut în contract acordarea primului ajutor;
- obligația de a informa conducerea și/sau superiorul ierarhic, despre producerea accidentului, pentru a se putea lua măsurile de prim ajutor și pentru a se putea declanșa activitatea de cercetare a accidentului; informarea va conține elementele din anexa nr. 9 la HG 955/2010, Hotărâre nr. 955/2010 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006.

Obligațiile lucrătorilor

Lucrătorii instituției, pe timpul desfășurării activității, au următoarele obligații, din punct de vedere al securității și sănătății în muncă:

- a) să își desfășoare activitatea, în conformitate cu pregătirea și instruirea lor, precum și cu instrucțiunile primite din partea angajatorului, astfel încât să nu expună la pericol de accidentare sau îmbolnăvire profesională atât propria persoană, cât și alte persoane care pot fi afectate de acțiunile sau omisiunile lor, în timpul procesului de muncă;
- b) să utilizeze corect aparatura din dotare;
- c) să comunice imediat conducerii instituției și/sau lucrătorului desemnat orice situație de muncă despre care au motive întemeiate să o considere un pericol pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, precum și orice deficiență a sistemelor de protecție;

- d) să aducă la cunoștință conducătorului locului de muncă și/sau conducerii instituției accidentele suferite de propria persoană;
- e) să își însușească și să respecte prevederile legislației din domeniul securității și sănătății în muncă și măsurile de aplicare a acestora;
- f) să dea relațiile solicitate de către inspectorii de muncă și inspectorii sanitari;
- g) să cunoască și să respecte prevederile manualului de instrucțiuni proprii de securitate și sănătate în muncă ale A.S.E. înregistrat cu nr. 4336 / 12.05.2017 și conținutul notiunilor de prim ajutor. Pentru accesarea conținutului manualului de instrucțiuni proprii de securitate și sănătate în muncă ale A.S.E. înregistrat cu nr. 4336 / 12.05.2017 și conținutul notiunilor de prim ajutor, documentele sunt postate în format pdf pe adresa www.ase.ro;
- h) să se prezinte la controlul medical periodic sau dispus de angajator.

Consecințele posibile ale necunoașterii și a nerespectării legislației de securitate și sănătate în muncă

Nerespectarea legislației de securitate și sănătate în muncă se poate datora necunoașterii acestei legislații sau nerespectării ei cu bună știință. Atât persoana juridică cât și lucrătorii pot fi sancționați contravențional sau penal în cazul nerespectării legislației de securitate și sănătate în muncă. Amenzile contravenționale sau penale se pot aplica de către inspectorii de muncă sau de către organele procuraturii, în conformitate cu Legea 319/2006 cap. VIII - Infrațiuni și Cap. IX- Contravenții.

În cadrul instituției, la propunerea persoanei desemnate cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă sau a șefului ierarhic superior, în cazul nerespectării legislației de securitate și sănătate în muncă se pot aplica sancțiuni stabilite de instituție prin Regulament intern.

ANEXA B la Regulamentul general privind sănătatea și securitatea în muncă

Programul de desfășurare a instruirii pentru toate cele 3 faze (introdactiv generală, la locul de muncă și periodică) este stabilit în MANUALUL DE INSTRUCȚIUNI PROPRII ale A.S.E. – capitolul “Instrucțiuni proprii de SSM” cu următoarea corecție: durata instruirilor va fi max. 8 ore și nu mai puțin de 2 ore pentru primele 2 faze ale instruirii.

Manualul conține informații care pot fi actualizate ori de câte ori este nevoie, iar, după un număr de 5 revizii, va fi editat un alt exemplar.